

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ, y REDACCIÓ: Librería Espanyola, Rambla del mitj, núm. 20, botiga.
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals Ceba y Puerto-Rico, 16 rals Estranger, 18 rals.

L' ESTAT ACTUAL DE LA POLÍTICA.

Al istiu tota cuca viu, menos la política.

L' AS D' OROS.

«aquí en avant, no 'u duptin, l' as d' oros voldrà dir desgracia. Si jugan á cartas y 'ls donan l' as d' oros, no tenen remey, perderán la partida. Si ván á trobar á alguna d' aquelles donas que tiran las cartas y 'ls giran l' as d' oros, ó la xicota 'ls donará carabassa, ó algun amich los enmatllevará diners, ó algun altre 'ls farà una estafada.

Lo rey dels carlins se troba en aquest cas. Tot l' hi ve de l' as d' oros.

Ja 'u saben vostés, l' as d' oros del Terso es lo Toisó d' or del seu oncle; y la causa del Toisó, conforme vaig dirlos la senmana passada, no té cap més sortida, cap altre resultat, que una sentència condemnant á mort al carlisme.

Pero la senmana passada 's tractava de una presunció; y avuy se tracta de una realitat.

La senmana passada deyam: «Qui calla otorga.» Boet ha pintat al rey de l' as d' oros com un calavera de mal género, com un escandalós, mal espós, mal pare, mal home; y ell no compareix á defensarse.

Aquesta senmana la cosa es més grave; perque si fins llavors descansava tot sobre las declaracions de un acusat, avuy aquestas declaracions están plenament confirmadas per las paraulas dels testimonis.

La causa del Toisó d' or es la picota de l' ignominia per aquest home despreciable que tantas desgracias ha causat á Espanya.

Avuy sabem de segur que viatjava en companyia de una dona de teatro, á la qual dava 'l nom de baronesa. Los criats del rey de l' as d' oros ván declarar que no 'n sabian res. ¡Qué havian de dir! Pero una criada de la fonda de Milan vá sostenir que havia vist á D. Carlos al quarto d' ella, que parlavan ab molt misteri, y que vá compendre qu' entre 'ls dos se tractava de fer fonedissa la condecoració, per donar á entendre que havia sigut robada.

Un camállich de la fonda de Venecia ha declarat que un dematí qu' ell vá dur dos banyeras al quarto de D. Carlos, estaban reunits ell y aquella dona.

¡Un príncep, ab pretensions de rey, confós per una criada de fonda y per un camállich!...

S' ha descobert que s' havian comprat testimonis que al principi declaravan á favor de 'n Boet, y que després declaran lo contrari.

Un capellá revela que també á n' ell tractavan de seduirlo.

Lo mateix capellá explica que 'l rey dels carlins es un home sense paraula, que falta descaradament á las sevas promesas ab lo major cinisme.

Fins los advocats, encarregats de la defensa d' aquest home tenen que retirarse, y ell acut á última hora á un advocat que per una casualitat inexplicable porta 'l mateix nom del clown del Circo Equestre: 's diu *Pierantoni*.

Mentres aixó passa á Milan, á Madrid succeheix un' altra cosa, per alló que diuen los castellans: «A perro flaco todo son pulgas.»

Dos periódichs igualment partidaris de la boina, la *Fé* y 'l *Sigle futur*, comensan á disputar un dia per saber quin dels dos es més católich, y á pesar de que solen dir que llops ab llops may se mossegan, com que 'ls carlins son pitjor que 'ls llops, ben aviat comensa á rajar sanch de las sevas calxaladas.

Tots dos secretament acuden al rey de l' as d' oros, explicantli las sevas diferencias, y aquest contesta á cada h' de per sí ab una mateixa carta, recomenantlos la templansa y la moderació.

Tot de un plegat aquesta carta reservada surt á la llum en un periódich que no es carlista, y desseguida l' un periódich acusa á 'l altre d' haverla feta publicar, y si avants se mossegavan, avuy s' empassan de viu en viu.

Aquí tenen l' espectacle del carlisme que agonitza, y 's recargola convulsiu, avants de desapareixe de l' escena.

Y á propósit de la carta del Terso. En ella s' hi llegeix lo següent párrafo:

«No olvidén que la *Mera* causa es la causa de la Religió: que totas dugas están estretament unidas fins al punt de confondre's en una sola. Qualsevol véu qu' en altre camp s' así á favor del catolicisme té de servos sospitosa.»

La causa del rey de l' as d' oros es la causa de la Religió. ¡Quín cinisme! Un home que acaba de profanar tots los sentiments divins y humans s' atreveix á pariar en nom de la Religió!...

Unicament la bestialitat més cega pot fer cas de semblant home y de las sevas paraulas.

Y are ve 'l catxetero.

En lo moment en qu' escrich aquestas ratllas anuncia un telégrama que 'l Terso al veure 'l mal paper qu' está fent, pensa abdicar.

Y aquí tenen l' extrém de la ridiculés. ¿Qué pot abdicar després de haver abdicat fins la dignitat?

No l' hi queda més que l' procés del *as d' oros*; que dintre de set ó vuit dias l' hi fallará 'l Tribunal de Milan.

P. K.

Un periódich neo de Madrid ha publicat la següent frase:

«Hi ha un home á Europa, que mereixeria ser escupit per tots los homes de bé.»

¿Saben qui es aquest home? Víctor Hugo.

Vegin lo que son las cosas: Jo 'm creya que 's tractava de D. Carlos; pero are m' adono que sería malaguanyada la saliva.

Se projecta fundar una colonia penitenciaria á Fernando Póo, baix la base dels jesuitas que ván arribant de Fransa.

Aixís ho diu la *Correspondencia*, y jo no puch ménos de regoneixe qu' es una gran idea.

Jo 'ls hi enviaria á tots.

Dias endarrera en un poble de Galicia l' alcalde vá publicar un bando, declarant la població en estat de siti.

Aquest famós alcalde apoyava aquesta determinació en várias rahons, entre las quals s' hi llegia la següent:

«Considerant que aquí en aquest poble ha aparegut l' aborrida rassa dels nihilistas... etc., etc.»

¡Com se coneix que allá á Galicia son molts los que viuen de l' herba dels camps!...

Pero mentres tingan alcaldes aixís, encare que se 'ls acabi l' herba 'ls quedarán las arrels.

Ja tenim al Sr. Ratés en campanya.

¿Qui no coneix al Sr. Ratés? esparterista, montpensierista, revolucionari, més tart vá anarse'n á la facció fentse metje de cámara del Terso.

Per fortuna aquest, com tota la gent que té poca vergonya, disfruta molta salut, y 'ls serveys facultatius de 'n Ratés no van serli may necessaris. D' altra manera, ja fora á ca 'n Pistras.

Donchs sí, aquest Ratés are 's passeja per Milan, donantse 'l títol de *baron de casa Ratés* y assistint com á corresponsal del *Correo catalan* á las sessions de la causa del Toisó d' or.

Aquest dia vá volguer fer lo *guerrero*, y vá desafiar á n' Lluís Carreras, corresponsal del *Dibuti*, y aquest com es natural vá dirli que no 's tractava ab carlins y se 'l vá treure del davant á fastichs.

Lo *baró de casa Ratés*, fill de un sangrador de la Plassa del Oli, y nét de un adroguer té dret á la immortalitat.

No seria difícil que nosaltres l' hi escribissim l' auca, que al ménos será tant bona com la del *hijo malo*.

Lo govern será tot lo que vostés vulgan; pero á compassiu no 'l guanya ningú.

Fá molt pòchs dias vá publicar lo reglament de l' esclavitut, que temps endarrera deyan que havia quedat abolida.

Es una lley molt humanitaria que permet l' us del fuet y del cep, per major delicia dels esclaus. ¿Qué més gloria desitjan los negres? Tingan, casi bé los tractarán com á periodistas.

Ja ha sortit l' *India* cap á Port-Breton, ab los italians que ván deixarse ensarronar pels agents del marquès de Rays.

Avants de sortir vá ocorre una escena: los contractats eran á bordo, y alguns jesuitas que anavan ab ells, varen invitarlos á resar lo rosari. En lo mateix moment que comensavan, un grupo vá posarse á cantar un pich de *Marsellesa*, lo rosari vá haver de plegar, ván deixar als de la *Marsellesa* á terra, y com qu' entre ells hi havia alguns mariners, lo viatge vá retrassarse un dia.

Un periódich diu que entre 'ls suscriptors de l' empréstit de Cuba, hi figuran Gobernadors de provincia cessants, empleadets de déu mil rals cessants y oficials de secretaria cessants.

Son cessants y tenen diners per fer negocis! Contribuyents; no desesperéu. Are al menos sabem ahont ván á parar los fruits dels vostres sacrificis.

Sembla que tractan de fer governador al célebre alcalde de Tortosa D. Teodoro Gonzalez.

L' hi toca de dret. Es un home de fusta conservadora. Pega y no s' esquerda.

Aquest dia un periódich de Madrid deya que deixant apart los dos ferrc-carrils que 'ns uneixen ab Fransa, n' hi ha cinch més en estudi.

Aixó proba 'l gran desitj que hi há d' estar en relacions ab la gran nació francesa.

¡Quí sab! No falta qui espera que per algun de aquests carrils nos enviaran alguna cosa bona.

En vista de que á Madrid los hi han donat alguns sustos ab los dítxosos petardos, sembla que are la Comissió de Códichs se disposa á considerar com un crim aquest rengló, castigant severament al que 'n tiri y al que 'n duga.

Y al que 'n donga? Seria bé saberho, perque tenim uns polítics que 'n donan tot sovint.

Lo nostre apreciable colega *Lo Diari Catalá* ha sigut recullit y denunciat per un article purament històric de la presa de la Bastilla. Sentim de cor lo contratemps tant com desitjém l' absolució.

Tambè ha incorregut en lo mateix pecat, pero més en grós *La Marsellesa*; ho sentim del mateix modo y celebrarem també que surti absolta.

Armonia de l' Espanya que feya temps endarrerat un periódich de Madrid:

«A totas las cantonadas de la capital no se sent més que una veu:—Una caritat per 'mor de Déu: fá dos dias que no hi menjat.»

Una veu de Galicia: «Nos morim de fam ¿qui 'ns socorra?»

De la Manxa y Toledo: «Ay, que 'ns seqüestran.» De Andalucía: «Mirin que 'ns abrasan.» De Aragó y Alicant: «Que 'ns ofeguem!»

Adxerteixin que no hi há ni la meytat de las veus desgarradoras que se senten á Espanya.

A l' Ampurdá: «¡Que 'ns arrencan las vinyas! Abaix los que matan la fíloxera y 'ls ceps.»

A Albacete: «¡Que 'ns embargan las terras!»

A las provincias vascongadas: «Los carlins conferencian.»

Als cafès del Sigle y de Barcelona: «Quan anavam per la montanya deyam qu' entrariam á Barcelona: donchs ja hi som.»

A Huesca: «Fins als morts nos desenterran.»

Per tot Espanya: «¡Quantas irregularitats!»

Are 'ls fusionistas ja donan vida al govern fins al octubre.

Diuen qu' en Cánovas caurá, quan cayga la fulla.

Si 'l govern fós fullaraca podria caure.

Pero ¡ay! los conservadors demostran que no son fullas, sino brancas que serveixen de bastó y apretan sobre l' esquena dels espanyols; y per are, si es cert que las fullas cauhen, no hi ha ningú que s' atreveixi á podar l' arbre del poder.

Cada dia fican més lastre carlista dintre del barco conservador.

Un dia entra un general, l' endemá un capitá, y á tots se 'ls regoneixen los graus que ván guanyarse matant liberals.

Al veure aixó no se dir res més que «Paciencia! Paciencia, y recórdinse 'ls ministerials de aquell refran: «Cria corbs y 't treuran los ulls.»

Pèl Setembre eleccions de diputats provincials.

Pregunta: ¿Los demócratas tenen de pendrehi part?

Alguns diuen: Aixó depen de si hi ván ó no hi ván les liberals dinástichs.

Consell nostre: Los demócratas han de pendrehi part tant si 'ls liberals dinástichs hi ván com si no hi ván. La democracia ha de viure de l' opinió pública: ha de acostumar-se á administrar, y ser un modelo de honradés en l' exercici de las sévas funcions.

La democracia paralísada 's robella. Ja anirém parlant de aquest assumpto en los números vinents.

Los apartats de corrés valian avans per terme mitj uns surs duros, y are tot de un plegat los han pujat á setze.

La política conservadora cada dia més exigent. Però succeheix que molts deixan l' apartat; y 'l govern logra lo que tal vegada no volia: recauda méns, y..... s' aparta las simpatías.

Noticias de la senmana. A Sabadell, un capellá que s' ha fet célebre per las sévas maneres bruscas, anomenat Mossen Basquinyas, vá dir que 'ls que llegian la Campana eran uns perduts qu' estavan excomunicats. Escolti Mossen Basquinyas, una pregunta: ¿Los que segueixen la carrera de capellá venent cajetillas y rajolas de tabaco de contrabando, están excomunicats?

Lo rector de Gelida no vá darlas contra la Campana, sino contra el Diluvio. D' aquesta feta s' ha doblat lo número dels suscriptors. Vaja, Sr. rector de Gelida: siga bon home! Una excomunió per mor' de Déu! Una excomunió per la Campana, per xica que siga!

Lo de Prats las emprén contra 'ls que llegeixen llibres protestants, inclús la Bíblia (es á dir los llibres sagrats) y periódichs que revelan las faltas dels capellans. ¿Cóm més no valdria, diu lo nostre corresponsal, que are que ha cobrat los atrasos, tornés los diners que l' hi ván adelantar los feligresos, baix paraula de que 'ls reintegraria quan cobrés!

Lo d' Arbós ha predicat dihent qu' ell té facultat per allunyar bruixas y pedregadas. Vaja, que si aixó es veritat, no tenen conciencia 'ls amos de vinyas si no l' hi regalan lo ví de las canadellas que necessita per tot l' any!

CAPS SUELTOS.

En pochos dias á la Rambla hi han nascut uns arbres sechs, y ara molta gent pregunta tot alló perquè serveix.

Uns diuen qu' es pé'l telégrafo, altres qu' es per adornar, y altres que 'l govern los posa per quan nos volguém penjar.

Si 'l portar Toisons y placas no s' hagués posat en us, no sabriam certas cosas que fa poch hem sapigut.

Ans d' aixó ningú en la vida m' hauria dat entenant que un Toison, vulgo un as d' oros, pogués fer tant grans serveys.

Los francesos ara expulsan los jesui as á grapats, perquè diuen que 'ls fan nosa y ells no volen cap embrás.

Si aquí á Espanya, ara com ara, sapiguéssim fer com ells, ¡ay! que cosas que treuriam que 'ns fan nosa ja fa temps.

Marxan condes y marquesos, marxan generals també á pendre ayres saludables y á da un vol per l' extranger.

Bon viatge y que aprofitin los bons ayres y 'ls bons banys: no 'm sab pas cap grèn que marxin, lo mal es que tornarán.

En cert temps lo desaffo era un acte repugnant y 'ls católichs l' atacavan batejantlo de immoral.

Segons sembla, en nos'tres dias tot alló s' ha reformat, porque avuy fins vá á trompadas El Correo catalan.

A la plassa de Sant Jaume diu que hi volen establir

un tranvia, que á la qüenta no es del gust d' aquells vehins. Jo voldria que l' hi fessin: potsé un dia aixafará á un concejal d' aquells grassos que no poden caminar.

Cada dia á la mar vella s' hi reuneixen cap al tart uns quants cent tranquils banyistas, buscant fresca y bona mar.

Quan los veig allí tots nusos revolcantse y fent lo mort, penso:—¡Van sense camisa! ¡Tots aquests son espanyols!

Hi ha un tal Carlos Benedetti que 's pensa qui sab que fá, porque 's menja vuyt espasas sense que l' hi fassin mal.

Don Anton, lo malaguenyo, no s' hi fa veure com ell y s' empassa mitja Espanya com aquell que no fá res.

C. GUMÁ.

Paris ha mort un gran republicá y un gran sabi; 'l doctor Brocá.

Era senador y metje distingit, autor de notables obras y persona sumament apreciable per sas condicions de carácter.

Sempre que 'l doctor Brocá curava á un home ferit per un caball ó mossegat per un gos, com que tenia la convicció de que 'ls animals doméstichs si no 'ls molestan no fan mal á ningú, solia preguntar:

—Vamos á veure, ¿quí ha comensat primer?

Lo govern que ha vist cubert l' empréstit de Cuba, are créu que l' hi han donat los diners per la séva bona cara.

¡Que aviat olvida aquest govern las obras de Ayala! Deya 'l poeta.

«Una cosa es la amistad y el negocio es otra cosa.»

Alguns periódichs de Madrit han publicat una carta del Terso.

Un jugador exclamava:

—¿Una carta del Terso? Ja sé quina es: l' as d' oros.

—¿Quants Déus hi ha? preguntava un bisbe á un pobre pagés, que al pich de l' istiu estava treballant la terra y regantla ab lo seu suor.

Lo pagés, sense alzar lo cap, vá respondre: —N' hi ha un, y encare mal servit.

—Es molt deplorable, deya una beata, que á Fransa treguin als jesuitas d' aquest modo.

—Verdaderament senyora, vaig dirli, jo trobo també qu' es molt sensible, porque si allá no 'ls treguessen no vindrian aquí.

Dimecres passat molts ciutadans van celebrar l' aniversari de la presa de la Bastilla.

Tothom vá beure á la salut de la República francesa.

—Podéu celebrar aquesta festa! deya un reaccionari: com las cosas vos van tant bé!...

—Bé ó malament, per ara menjém: y consti que menjém més de gust qu' en Cánovas.

En Manterola sembla que renuncia á la mitra qu' en Cánovas volia darli, alegant motius de salut.

Tè rahò l' antich conceller de D. Carlos. Una boina es més lleugera que una mitra.

Los comunalistas indultats han tornat á Paris, podent disfrutar de la festa de la República.

Entre ells s' hi conta Pasqual Grousset.

Grousset, á l' any 69, durant l' imperi, quan lo príncep Pere Bonaparte vá matar á n' en Víctor Noir, vá compareixé com á testimoni á la vista de la causa.

Las tribunas estavan plenas de senyoras bonapartistas, que al veure la figura elegant de Grousset, concebiren per ell grans simpatías.

No obstant Grousset vá tirarlas á terra no més que ab dugas paraulas. En aquell moment, per anar á declarar ván treure'l de la presó, y quan lo

president vá preguntarli:—¿Ahont teniu lo domicili?

Grousset vá respondre:—A la presó de Santa Pelagia?

Lo president seguí preguntant, y l' hi digué:—¿Sou parent del acusat?

—No 'u sè pas, replicá Grousset: es de saber que la princesa Leticia vá tenir tants enredos, qu' es casi impossible assegurar si un hom es parent ó no es parent de Pere Bonaparte.

Lo president vá ferlo tornar á la presó, sense dirigirli cap mes pregunta.

De un periódich de Madrit:

«Lo primer acte del Sr. Pavia al pendre possessió de la capitania general de Catalunya, ha sigut despedir la policia que tenia á las sévas ordres.

»Aixís se comensa.
»Librantse de la policia.»

La Mañana de Madrit, periódich constitucional, acentua de dia en dia las sévas opinions avansadas.

A alguns los hi fá efecte la conducta de la Mañana; pero no saben que aquests constitucionals al demati pensan una cosa, y á la tarde un' altra.

A la vera de Madrit s' hi ha establert un convent de frares de la Trapa.

Los frares de la Trapa son eom los periodistas. Menjan poch, com nosaltres.

Enrahonan poch, com nosaltres. Y quan dos se troban, l' un diu: «Hermano, morir debemos». Y l' altre contesta: «Ya lo sabemos». Igual que nosaltres.

Una diferencia: la séva trapa no s' enfonza, y la nostra sí; la nostra trapa es la lley d' imprenta.

Al Congrés s' hi ha colocat lo retrato del Conde de Toreno.

Un consel per aquells que no poden veure'l ni en pintura.

Un periódich recomana als constitucionals que introduheixin una modificació al escut d' Espanya.

Tots vostés de segur que l' endevinarán. Consisteix aquella en treure 'ls dos lleons y posarhi dos micos.

Lo general Prendergast se 'n vá á Ayguas bonas. Jo crech que l' hi convenen molt.

Las que 'l govern l' hi vá fer pendre ¡eran tant malas!

Un periódich dona 'ls següents datos d' actualitat.

«Lo general Pavia, antich ajudant del general Prim, avuy es capitá general de Barcelona.

»Al general Ferrer, y al general Contreras, cantonalistas de Cartagena, los han donat de alta en l' exércit.

»Lo cabecilla Miret es coronel.

»Topete, un dels iniciadors de la revolució de Setembre, es president del consell de redencions y enganches.»

Aquest últim, mereixiria ser president del concell dels enganxats.

A un lladre un jutje parlava dihentli:—No fassi 'l toni, que tinch més de un testimoni que vá veure com robava.

Y 'l lladre l' hi respongué: —Home, vosté es molt tranquil. Jo n' hi puch pertar sis mil que no varen veure ré.

R. C.

Un quadro molt ben pintat en Martí á en Pere ensenyava y tot content exclamava:

—Miril bé: es molt ben deixat.

Y en Pere qu' es un mussol veyentlo de pols cubert

respongué:—Martí, es molt cert: de deixat si que n' es molt.

E. F.

EXTREMS.

(ENTRETENIMENT DE MODA.)

Per un lladre.—Robar un rellotje de sol.
Per un hortolá.—Plantar cols al camp del honor.

Per un metje.—Fer l'autopsia al cor de la catedral.

Per un devot.—Resar lo credo del partit possibilista.

Per un agent de policia.—Agafar... un costipat.

Per un bombero.—Apagar lo foc ab la màniga de la brusa.

Per una xicota enamorada.—Fer-se abrassar pels brassos de un carro.

Per un municipal.—Donar als gossos una bola de cervesa, gaseosa y llimó.

Per un mestre d'estudi.—Perdre la gana.

Per una bugadera.—Passar la bugada ab las cenbras de Napoleon I.

Per un cadiraire.—Posar assientos á un llibre de comers.

Entre dos companys:

—¿Com es que portas aquesta americana tant curta?

—Perque d'aquí que puga comprarme'n un'altra, aquesta al menos ja haurá crescut mitj pam.

Davant del Sr. jutje hi compareix un matrimoni: la dona 's queixa del marit y diu:

—Sr. jutje: 'l meu marit ha tractat d'envenarme ab mistos.

—Es fals, exclama 'l marit.

—¿Probas!... ¿Probas!... crida 'l jutje.

Y 'l marit respon:

—Demano que aquí mateix se l'hi fassa l'autopsia, y si l'hi troban no més que un cap de misto al ventre, que 'm penjin.

Un pare capellá estava menjantse ab molt delit un pollastre la vigília de Sant Pere, y la major-dona tota assorada vá dirli:

—Ay mossen Mariano: are penso que avuy es dejuni.

Lo capellá vá respondre ab cara de prunas agres:

—Bestia bruta: aquestas cosas se dinhen avants ó després; y may mentres se menja.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—*Ta-ram-ba-na.*

2. ID. 2.ª—*Car-pe-ta.*

3. ENDEVINALLA.—*Avellana.*

4. QUADRAT DE PARAULAS.—*M O R A*
O R A N
R A T A
A N A S

5. CONVERSA.—*Presech.*

6. TRENCA-CLOSCAS.—*Acentígrafo.*

7. LOGOGRIFO NUMÉRICH.—*Ratar.*

8. GEROGLÍFICH.—*Favila vá ser mort per un ós.*

Han endevinat totes las solucions los ciutadans Aragones catalá y Sicuterat: 7 Fabas, Pésols y C.ª; 6 Peix Blau, Sastre dels municipals, Un Ratolí y Un socialista; 5 Milord Mafat; 4 P. Cornadó; 3 Aprenent de Xaradas y Antonet Teixidó; 2 Un esgarrat y Noy de sis anys; y 1 no més Cara de prunas agras.

XARADAS.

I.
Hu que darán una tot á donya quarta tercera y que ho portan de manera que poch ne saben un mct. Lo seu promes m' ho ha contat y perque vegi no més que quan vull soch reservat no hu dos jo qui 'n diga res.

PAU SALA.

II.

Ma primera es molt fidel, una virtut es segona que casi tothom coneix; lo tot es beguda bona.

PAPARINAS.

ENDEVINALLA.

Per una orella m' agafas quant de m' tens de fer us, y tot lo que jo engoleixo per la boca, ho trech pels ulls.

CAHIRAN Y PRENEGA.

MUDANSA.

Algun cop lo meu tot cura, es mon tot regió d' Espanya y fa cent anys que caigué lo meu total en la Fransa.

UN MES.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.

1 2 3 4 5 6—Lo que tots tenim.

4 5 2 3 6—Una ciutat.

4 3 1 6—Lo que tenen las donas.

1 3 4—Lo que may s' ha vist un concejal.

5 6—Lo que en un joch.

NAS DE GOMA Y C.ª

CONVERSA.

—¿Qué tens Roman?

—Res: ¡Amohinat!

—Per qué noy?

—Perque haig de marxar.

—¿Ahont vas?

—Ahont acabem de dir.

JOAN DE LA CARBASSA GRAN.

ROMBO DE PARAULAS.

Substituir los pichs ab lletas que llegidas horizontal y verticalment digan: la 1.ª ratlla una lletra; la 2.ª un riu; la 3.ª un port; la 4.ª un licor y la 5.ª una lletra.

PAU CORNADÓ Y GARRETA.

GEROGLÍFICH.

I

Juny

V

Jener

X

+

IV

.

XX

DOS PREMIANESOS.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans P. Cornadó, Sicuterat, Pau Sala, Un Tapé, Pepet Brillant y Entendederas.

Las demés que no s' anomenan no 'ns serveixen com y tampoch lo qu' envian los ciutadans Batolí, Fabas, Pésols y C.ª, Campaner, Marengas y C.ª, Xarau, Pere Farigola, J. Olivo, Un Ripollés, P. T. F. Tarragona, Nena maca, Alacadó, Julivert, M. Rajolup, y Gauxó.

Ciutada Estebani: Insertarém una conversa.—Dos felissos: Idem alguns epigramas.—R. Calvete: Si no hém contestat es que no ho hém rebut: d' aquesta senmana publicarem alguns extrems y 'l quadrat numérich.—Anlegna: Idem alguns extrems de vosté.—K. Morante: Casi es una mica massa llarch; ja pesar de tot: 'l hidém las gracias y ferém lo possible per complaure'l.—J. Sol y C.ª: No podem insertar més que las conversas.—E. D. Grañé: Lo geroglífich arreglat podrá insertarse.—Un prófugo: La poesia ha vingut tart. Pere Pera de Confitura: Insertarém la combinació numérica.—R. F. Hostalrich: Nosaltres prou hauriam volgut complaure'ls; pero l' espay no 'ns ho consent; mirarém que 'u fassi l' Esquella de la senmana entrant.—C. Caldas: Si no s' explica més clar no l' enteném.—Pep Resgriscias: Publicarém lo quadrat de paraulas.—Aragones catalá: Idem la mudansa.—Cap-grós de Mataró: Idem alguna de las combinacions.—Joan Durango: Lo quadrat numérich de vosté hi anirà.—Oscurantista: Publicarém dos geroglífichs.—B. T. Gelida: Gracias per la noticia.—Corresponsal de Prats: Idem.—A. E. Arbós: Idem.—Cassajorra: L' hi agrahim los informes que 'ns dona.—Socialista: Arreglarém lo geroglífich.—Milord Mafat: Insertarém un geroglífich, un ters y un quadrat de paraulas.—Aprenent de Xaradas: Hi anirà 'l trenca-caps y arreglarém la conversa.—A. Teixidó: Publicarém la combinació numérica.—Noy de sis anys: Idem.—P. Cornadó: Aprofitarém un logogrifo.—Un tapé: Idem dugas mudansas y un geroglífich.—Calongi: Idem alguns extrems.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23

ANTIGUALLAS QUE S' HAN TORNAT «ACTUALITATS»

Creguin que d' aquets tipos ne tindrán un tip!